

ABONAMENTUL :

Pe un an 70 Lei = 140 Cor.

Jum. an 36 Lei = 72 Cor.

Tre luni 18 Lei = 36 Cor.

Prețul unui număr e de 25 bani sau 50 fil.

Telefon p. oraș și interurban Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Zrinyi numărul 1 a.
INSERTIUNILE
se primesc la administrație
și se taxează după tarif.
MANUSCRIPLELE NU SE
ÎNAPOIAZĂ.

In jurul unor frământări.

Am cunoscut oameni în pragul morții, cari nădăjduiau să mai trăiască și făceau îndrăznețe planuri de viitor. Moartea, care nu iartă niciodată, se înduioșase par'că și le mai dăruia o clipă, cea de pe urmă, ca astfel, cu o iluzie mai mult să treacă la cele veșnice.

Ceea ce în viața unui om e o simplă dramă numai, în viața popoarelor ia aspectul măreț al unei tragedii, pe care o trăiește astăzi lumea. Asistăm la prăbușirea imperiilor de ieri, cari se susțineau în mod artificial și cari se bazau pe o oligarhie atotstăpânitoare.

Curentul ideilor democratice și-a urmat însă cursul lui, și războiul a fost o școală ale cărei rezultate au fost deasupra oricărui prevederi. Sunt zădarnice toate sbuciumările, toate protestările, toate plânsetele ce se ridică din Germania și fosta monarhie austro-ungară, căci soarta lor a fost pecetluită încă din primul moment când au tras sabia pentru sugrumarea libertății și înăbușirea drepturilor la viață ale popoarelor. Zădarnic mai cearcă prin eforturi uriașe fosta monarhie a Habsburgilor să salveze măcar petice de pământ și sunt inutile toate intrigile pe cari le pune la cale Ungaria, desfăcându-se cu ușurință de vechi prietenii pentru a-și forma altele noi, cu ajutorul cărora speră să readucă vechea-i oligarhie și vechile-i sisteme de ură șovinistă.

În ce privește situația actuală a Ungariei e bine să o privim cu toată obiectivitatea. Ca stat în prezent nu există. Are două guverne: unul la Budapesta cu tendinți anarhice, al doilea la Seghedin care vrea să reîntroneze ordinea și care în mod fatal se găsește în stare de războiu cu guvernul din Budapesta. Nici unul din aceste guverne nu este recunoscut și nu au autoritatea morală pe care trebuie să se sprijine orice guvern. În mod serios nu se poate trata cu nici unul din ele, fiindcă în definitiv, față de actuala stare de lucruri din Ungaria, nu se poate conta pe nici unul din angajamentele ce ele și-ar lua.

Guvernul din Seghedin cerșește sprijinul trupelor franco-române pe cari ar voi să le vadă înaintând spre Budapesta și cu ajutorul cărora speră să reia autoritatea Ungariei, în timp ce viermele care roade își continuă opera de distrugere la Budapesta.

Urmărim cu cea mai mare atenție această stare de lucruri și ne întrebăm, firește, ce rost mai au intrigile pe care le pun la cale ungurii din zona ocu-

pată de trupele franco-române și mai ales, în teritorii asupra cărora nu a existat nici cea mai mică discuție la conferința păcii, cum ar fi de pildă, între altele, și Aradul? Vor ungurii să samene discordia între noi și francezi, se înșeală atunci, căci interesele generale stau mai presus de oricare altele. Sângele francez care a curs alături de sângele român dealungul liniei Siretiului, nu va fi curs zădarnic poate.

Această stare sufletească am mai văzut-o însă. Am mai văzut-o odinioară în Basarabia unde ofițerii și aristocrația nu îndrăzneau să iasă pe stradă decât în sdrențe, și se rugau să vină odată armata română să le asigure liniștea. A venit și a pus ordine. Atunci, ofițerii au putut să reapară în stradă în cele mai strălucitoare uniforme ale lor și doamnele să-și arate prețioasele lor inele la care nu mai rîvnea nimeni acum. Liniștiți și siguri, au început a visa o Rusie imperialistă, uitând că prin farmec sdrențele pe care abea le desbrăcaseră.

Cam așa se petrec lucrurile și pe aici, prin împrejurimile noastre, cu ungurii, care la adăpostul trupelor franco-române se fac a uita cele ce se petrec în Ungaria, nevoind să țină seamă de frământările care îi sdrobesc și le sleiesc puterile pe fiecare zi. De aci, din liniștea și siguranța vieții, ei agită ideea unei Ungarii mari și se îmbată cu visuri de hegemonie care nu vor reveni niciodată.

O, dulcea iluzie a muribundului care în loc să-și ceară ertare pe patul morții, vrea să-și încarce conștiința, și așa destul de încărcată cu grele păcate, pe care timpul nu le va șterge niciodată.

Regele despre Bănat.

Relevăm din discursul pe care M. S. Regele l-a ținut la Sibiu următorul pasaj cu privire la Bănat:

„Vă încredințez că fac totul ca și dorințele bănațenilor să fie realizate. Dragostea ce-am simțit pipdind pulsul acestui popor — și ceace mi-a spus pulsul acesta era rar și frumos — mi-a arătat totalitatea ce a existat pururi între voi: unirea aceasta făurită prin sângele vărsat pe câmpiile de luptă, credința acestui popor nu se poate să nu fie atât de tare încât să ne despartă vreodată.”

— Români, fiți la înălțimea clipelor prin care trecem. Subscrieți la împrumutul național al Ardealului, căci numai așa aveți prilejul să subscrieți la liberarea noastră și să puneți temelie trainică pentru consolidarea României Mari.

O zi istorică.

— Suveranii la Tebea și povestea celor doi legionari ai lui Avram Iancu. —

Joi, 29 Mai, a fost proiectată excursia perechei regale la cimitirul din Tebea. Loc sfânt nouă tuturor, căci sub tăcutele glii reci dorm aici atâtea sbuciumări, atâtea glorie și atâtea dureri din trecutul nostru iur-tunos.

De aici și-a pornit Horia pe la sfârșitul veacului al XVIII. cetele sale de voinici pentru răzburarea nedreptății ce încălcase pământul românesc, aci la 1848, Avram Iancu și-adună și „muștruluește” oștile sale de Moji „cum să deie după Mogiori” — vorba unui veteran, iar în 1918, în Februarie, tot aici s'a format „Corpul Voluntarilor Horia”, care în legătură cu mândra armată din vechiul regat a desorbit cu iuteala fulgerului Valea Crișului Alb, de urgia neagră a bandelor roșii ungurești, ajungând la Tisa.

Mărturii mult grăitoare mai dăinuesc și astăzi aici:

Mormântul eroului Avram Iancu, umbrit de secularul gorun a lui Horia se cunoaște azi după o simplă cruce de piatră înaltă de doi metri și jumătate cu inscripția: „Avram Iancu Adv. Pref. Leg. Germ. Rom. în anu 1848-9. + 1872.”, adică Avram Iancu, prefectul legiunilor germane române în anul 1848-9, mort la 1872. Grilajul este și el cât se poate de simplu din fier bătut, căci a fost interzis din partea autorităților ungurești chiar și împodobirea cu cununi a mormântului, iar cei care au îndrăsnit totuși s'o facă, au fost târâți în temniță. Azi însă este acoperit cu flori și verdeață, pretutindeni flori străjuesc mormântul marelui erou.

Bătrânul stejar, sub care Horia își jurase oștirile, și acela care își are cununele acum e pe sfârșite. Năstruțnicul dinte al vremii nu l-a cruțat nici pe dânsul. Tulpina-i colosală pe care abia o pot cuprinde 10 bărbați e tapetată cu ghirlande, iar în vârful lui fâlăie măreț un steag tricolor.

Două dintre foștii legionari ai lui Iancu înarmați cu armele de pe vremuri, stând pe scăunele, îi străjuesc mormântul.

Pe unul îl cheamă Ioan Benea, din Tărața lângă Brad și s'a născut în anul 1838. Are încă obraji roșii, încadrați de o barbă albă, lungă, rară, ochii vioi. E îmbrăcat în portul din bătrâni făcut din haine albe de lână de oaie.

Avea 18 ani, când a intrat în legiune și instrucția militară a făcut-o aici lângă Tebea în Baia de Criș. A fost în luptele din Blaj și Blăjeni.

Celălalt Solomon Micu din Blăjeni (jud. Hunedoara) avea numai 16 ani când a intrat în revoluție și a luat parte în luptele dela Blăjeni până la Abrud, conduse de Iancu, popa Balint din Roșia și popa Lețu din Roșia.

Aci mii de oameni așteptau sosirea perechei regale și în timpul acesta gândurile răscolesc amintirile trecutului care ne apar așa de vii în minte tuturor, Par'că neuitatul erou al neamului s'a deșteptat și el din somnu-i greu și plutește undeva în văzduh...

Dar tăcere se face deodată. Sosesc Suveranii și cel dintâi coboară din automobil M. S. Regele, oferind apoi mâna frumoasei și iubitei noastre regine.

Și ca venite din cine știe ce depărtări sună limpede cuvintele de bunăvenire ale pretorului dr. Nerva Oncu, căruia îi răspunde înduioșat Regele spunând:

„Da, Avram Iancu și Horia sunt înainte-

mergătorii și urzitorii ideii, care azi se traduce în realitate”. Apoi au vizitat mormântul lui Avram Iancu, unde regina a îngenunchiat și a rostit o scurtă rugăciune.

Majestatele Lor s'au întreținut cu cei doi moșnegi legionari, pe cari i-au rugat să le spună câte ceva din vremile marelui erou care a fost scânteia ce ne-a încălzit sufletele în zilele grele prin care am trecut.

Regele și Regina au plecat în urmă, lăsând pe bătrânii legionari să povestească în limba lor cele văzute, să povestească în ceas de seară, în timp ce vântul le-a duce povestea lor pretutindeni. **Tr. M.**

Cererile musulmanilor din Dobrogea.

La marele meeting ținut la Constanța, d. Abdula Haidredin, a citit următoarea importantă declarație în numele musulmanilor din jud. Caliacra:

„Elementul musulman bucurându-se în România de toate drepturile ce le au conaționalii români, s'a simțit în această nobilă țară în totdeauna, ca acasă la dânsul. Nicăiri musulmanul n'a găsit sollicitudinea, dragostea și ajutorul ce Românul i le-a dat cu frăție și dărnicie, întotdeauna Românul și musulmanul sunt deopotrivă devotați aceleiași mândre țări și mânate de același ideal politic.

„Deaceia declarăm și astăzi ceea ce am afirmat mereu: solidaritatea noastră cu poporul român. Suntem uniți sufletește cu dv. și nimeni și nimic nu ne poate despărți nici trupest. Am fost și suntem la dv., și vom rămâne de veci tot în hotarele Marii României. Orice atingere adusă onoarei patriei noastre o simțim adânc. Orice știrbire a revendicărilor României ne jignește, ne revoltă. Onoarea ultragiată și drepturile încălcate: iată pentru ce protestăm azi în contra acelor care la masa verde, cred că prin o ștersătură de condei ni se poate răpi un bun ce-l avem în stăpânirea noastră de mult și pe bună dreptate, și cari cred că ni-se poate refuza revenirea Banatului întreg la coroana regelui, pe cât de înțelept pe atât de viteaz.”

Uniunea industriașilor din Ardeal.

Desființându-se Uniunea fabricanților din fosta Ungaria, filiala Brașov, s'a constituit „Uniunea industriașilor din Ardeal” cu sediul tot în Brașov, care va institui filiale în toate orașele din Ardeal.

Cu schimbarea statutelor vechi și cu conducerea interinală au fost încredințați deocamdată domnii: T. Copony, W. Schreiber, L. Michaelis și dr. W. Czeli.

S'a lansat nă apel prin care toți industriași din Ardeal sunt invitați să intre în această uniune, încunoscând despre aceasta secretariatul din Brașov (Klossergasse 22).

Noua uniune își va alege un director conducător cu sediul deocamdată în Sibiu. Dacă pregătirile vor fi încheiate, se va chema la Sibiu — probabil pentru 11 Iunie o adunare. Întru cât sunt sau se vor forma uniuni la fel și în alte părți a României Mari, se va nizuși la colaborare potrivit.

Anunțări și scrisori se pot adresa în toate limbile din Ardeal.

Pentru abonații noștri.

Din cauza scumpirei hârtiei și a tiparului ne vedem siliți să schimbăm prețul abonamentului care e următorul:

Un an 70 lei — 140 cor.

O jum. an 36 lei — 72 cor.

Trei luni 18 lei — 36 cor.

Prețul unui număr e de 25 bani 50 fileri.

Abonații cari au achitat deja abonamentul vor avea de plătit diferența dintre vechiul și noul abonament.

INFORMAȚIUNI.

— Duminecă la orele 10 dim. a avut loc în Oradea-mare instalarea prefectului județului Bihor, Dr. Coriolan Pap. Prefectul viu aclamat a fost salutat de directorul prefecturii, d. Nistor. În răspunsul ce l'a dat d. Dr. Pop a accentuat că e un om căruia nu-i plac ceremoniile și pompa. Datoria noastră e să muncim, a spus dsa, și nu e permis cu nimic să ne împedecăm munca noastră.

În sfârșit a rugat pe funcționarii prefecturii că în munca mare și plină de răspundere ce o au să-i fie cu toții într'ajutor, îndeplinindu-și cu cinste demnitățile ce ocupă.

— Reprezentant al Poloniei în București a fost numit d. Pilz, membru în delegația poloneză din Paris.

— D. Dr. Iustin Marșieu, prefectul județului Arad, a sosit ieri seara dela Alba-Iulia, unde a luat parte la discuțiile ce au avut loc cu privire la reforma agrară.

— Niște indivizi în stare de ebrietate au dat jos firma unui negustor român pentru motivul că era scrisă românește. Comerciantul și-a comandat altă firmă în franțuzește și românește.

— Un ofițer francez de stat major se exprimă astfel despre sârbi: Toată armata le-am plătit-o în aur cât timp au fost în Franța, le-am dat haine și tot ce le trebuia. La Salonic, când le-am ajutat am fost buni, tot așa și în Sârbia. Când am ajuns însă în Banat ne-au scos și paele din cazarmă așa că soldatul nostru era nevoit să doarmă pe jos.

— Numeroși unguri vin în ascuns din Timișoara și alte părți în Arad, unde se dedau la o activitate pe care autoritățile române și franceze trebuie să o urmărească și împiedice de a se putea desvolta.

— Ziarele din București continuă a publica lungi dări de seamă despre marile întruniri de protestare ce s'au ținut până și în cele mai mici orașe din vechiul regat în chestia Banatului.

— Pe edificiile publice din localitate s'au arborat drapelele franceze și române, terminându-se odată cu comedia drapelelor la care am azistat mai zilele trecute.

Au fost numiți în direcțiunea generală a Căilor ferate române, pentru exploatarea liniilor din Ardeal următorii funcționari: Cornel Micloși, Nicolae Stanciu, Ștefan Andreiu, Dr. Traian Păscuțiu, Ioan F. Negruțiu, Alexe Mallitza, Vasile Oana în posturile de șefi de serviciu. George Imbăruș și Dumitru Frâncu în posturile de subșefi de serviciu. Oliviu Pascu în postul de inspector principal. Iuliu Popescu, în postul de cassier general. Artur Corvin în postul de cassier general ajutor. Gustav Wiener în postul de șef de birou tehnic. Dr. Franț Gașpar în postul de subșef de secție. Simion Golopentia în postul de șef de birou. George Gociman în postul de controlor principal. Ioan Flores în postul de inginer atașat. Ioan Damian în postul de subșef de birou. Aurel Gociman de impiegat de birou principal. Ștefan Todoruțiu în postul de pontator principal.

— O „mare serată de gală” s'a dat ieri seară în localitate, de către o așa zisă „mare trupă basarabească”. Marea trupă se compunea din trei indivizi cari n'au nici o legătură cu arta și având în schimb cele mai strânse legături cu aventurierii cari speculează buna credință a publicului și pe cari n'am dori să-i vedem apărând pe scene în Ardeal, batjocorind arta română.

— Cel mai sigur plasament pentru economiile dumneavoastră este subscrierea la împrumutul național al Ardealului.

REVISTA PRESEI.

Gazeta Transilvaniei: „Banatul va trebui să fie al nostru. Asupra acestui punct nimeni n'a stat la îndoială! Banatul e românesc, Banatul e al nostru.

Ni se creiază dificultăți astăzi. Nu trebuie să învinuim pe nimeni. Afară de noi înșine, nimeni nu este vinovat.

Îndată ce ne-am văzut liberați de ticăloșia învingătorului de o clipă, îndată ce pacea de tristă memorie dela București a fost ștearsă, și Basarabia, Bucovina și Transilvania s'au declarat unite cu țara mamă, în loc, ca noi să ne punem pe lucru spre a ne consolida în interior pentru a putea face față oricărei eventualități din afară, în loc ca să ne unim cu toții puterile de muneă și să le punem în serviciul patriei mame, în loc ca prin diferite mijloace să facem și noi cunoscut lumii occidentale justetea pretențiunilor noastre, noi ne-am apucat de intrigi. Și ne-am pornit cu furii acerbe unul contra altuia, împoșcând cu noroi în dreapta și în stânga.

Viitorul, organul oficios subtitlul „Dreptatea trebuie să învingă, scrie:

Poporul românesc e jignit și surprins că cei mari și puternici, care trebuiesc să fie tot atât de drepiți, stăruiesc încă în cumpănirea evidentei.

Banatul e românesc din toate punctele de vedere: etnic, geografic, istoric și economic. El formează un tot care nu poate nici fi divizat, nici discutat. El aparține României prin logica evenimentelor. Nu odată provincia s'a rostit prentu viitoarea ei depedență. Nu odată delegații acestui ținut românesc au implorat respectarea voinței majorității românești și a indivizibilității teritoriale. Până și Svabii au cerut stăpânirea românească, deși actuala ocupație a făcut totul cu puțință pentru a amuți orice auto-determinare. Și totuși la Paris îndoiala persistă, iar perspectiva nedreptății continuă.

Poporul românesc nu crede însă că se va repeta greșeala politică săvârșită atunci când s'a îngăduit sârbilor să ocupe Banatul nostru.

Avem încredere că și de data aceasta ni se va recunoaște dreptatea, care de fapt e consacrată prin slova sfântă a tratatului de alianță.

Europa are nevoie la porțile răsăritului de un stat unitar și puternic care să-i străjuiască pacea și civilizația.

Noul guvernator al Aradului.

Generalul Gondrecourt, care începând din 20 Februarie 1919, cu puțină întrerupere, a fost comandantul trupelor franceze din Arad, iar în vremea din urmă guvernator al orașului Arad, a părăsit ieri orașul mutându-se la Seghedin. Împreună cu d-sa a plecat și căpitanul Saint L'Aumer care în calitate de delegat a primit o misiune militară și politică pe lângă guvernul maghiar din Seghedin.

Locotenent-colonelul de Fer, comandantul pieții și aghiotantul său Bonhomme rămân în Arad.

În locul generalului Gondrecourt a luat comanda asupra orașului generalul de divizie de Tournadre, care e comandant al întregului sector de ocupațiune până la linia Mureșului. În cursul zilei de ieri a sosit la Arad întreg cartierul său, șeful statului major, colonelul Raymond, căpitanul Agostini, sublocotenentul Portal care va conduce biroul francez pentru eliberarea permiselor. Șeful biroului de cenzurare e sublocotenentul Edmond Louveau.

Pentru diferitele birouri ale comandamentului francez au fost ocupate locuințele din aripa stângă a primăriei.

Bulgarii vor să se „apropie” de Români.

Presa scrie în ton împăciuitoare, Românii nu le-au fost dușmani.

Din partea Bulgarilor erau obișnuiți să cetim și să auzim toate relele despre noi, căci ura Bulgarilor față de tot cei românesce era nemărginită.

Dar de câteva zile, spre marea noastră mirare, s'a produs o schimbare bruscă în atitudinea presei bulgare. În locul tonului violent și a multelor invinuri la adresa noastră, acum apar articole scrise în ton împăciuitoare. Se scoate în relief, că Românii și Bulgarii au trăit alături vreme îndelungată în cea mai bună prietenie, ba mai mult România a luptat și pentru eliberarea Bulgarilor.

Oare se vor fi conșvini vecinii noștri de marea lor greșală, când au atacat un popor, care nu le purta nici un gând de răzbunare? Și doresc de acum o bună vecinătate cu noi? Acestea sunt întrebări, la cari pe baza unor articole de ziare — încă nu se poate da răspuns.

Se cer fapte. Noi, Românii, am avut multe decepții în cursul timpului și mai ales în cursul anilor din urmă, de aceea ni se impune o rezervă cuvenită față de toate știrile de apropiere, până când nu ni este dată puțina de a ne convinge despre sinceritatea oamenilor.

Dar ca cronicari fideli luăm act de cele ce se scriu. Astfel oficioasele bulgare discutând diferendul româno-sârb pe chestiunea Torontalului, susțin că dreptatea e de partea noastră, în timp ce restul presei pledează apropierea cu România contra pericolului sârb.

Guvernul de asemenea a ordonat ca la 24 Mai, cea mai mare sărbătoare națională bulgară (Sf. Metodiu și Chiril) societatea șovină „Dobrogea” să nu manifeste ostil față de România și nici să îndolieze drapelul societății, cum intenționa să facă.

În schimb s'a permis societăților „Macedonia” și „Tracia” să manifeste public contra Serbiei și Greciei.

Ziarul „Mir”, oficiosul primului ministru Teodoroff, anunță în numărul său del 23 Mai, că consiliul celor cinci a hotărât, ca diferența teritorial româno-bulgar, să nu fie rezolvată de conferința păcii, ci prin bună înțelegere între ambele țări vecine.

O asemenea înțelegere — adaogă ziarul — dorită astăzi de întreg poporul bulgar.

Între altele, ziarul spune: „Cu România am trăit secole în prietenie.

„Această țară a fost leagănul libertății noastre și azilul patrioților bulgari fugiți din cauza teroarei turcești.

„Ea împreună cu Rusia ne-a eliberat de jugul otoman.

„S'au făcut în urmă greșeli care însă pot fi reparate.”

Astfel de articole fac serie în presa bulgară.

Dacă aceste manifestări ale presei bulgare vor să fie sincere, rămâne ca ele să fie dovedite. Noi însă, suntem îndestul de experimentați cu metodele politice balcanice și am mai vrea să repetăm experiențele din trecut.

Condițiile pentru recunoașterea guvernului Kolceag.

Paris. — Atașatul american Morne a remis amiralului Kolceag, în numele asociațiilor și a guvernelor asociate, condițiile pentru recunoașterea noului guvern rusesc. Acestea sunt:

1. Recunoașterea independenței Finlandei și Poloniei și acceptarea ca conferința de pace să stabilească frontierele acestor state.
2. Conflictul ivit între Estlandezi și Căci se va aplană de către liga națiunilor.
3. Până la definitivă rezolvire, se asigură autonomia acestor teritorii.
4. Rusia, imediat ce va avea un regim democratic, va intra în liga națiunilor.
5. Guvernul recunoaște îndatorirea Rusiei de a plăti datoriile statului.

Ultime informațiuni.

— *Discuțiunile dela Alba-Iulia în chestiunea anchetei la reforma agrară s'au terminat Joi.*

Dnii Iuliu Maniu președintele C. D. și dnii V. Bontescu șeful resortului de agricultură, V. Osvadă și Poruțiu referenți s'au reîntors la Sibiu.

Se anunță din București că în urma întârzierii păcii la Paris, alegerile pentru constituanta se vor amâna pentru o dată pe care guvernul o va anunța la timp.

Suntem informați că în curând va sosi în Arad un regiment de infanterie și unul de artilerie care-și vor lua reședința permanentă în localitate.

TELEGRAME.

Condițiile de pace ale Austriei.

— *Fixarea granițelor.* —

Timișoara 6.

Biroul de presă jugoslav din Timișoara anunță că delegații aliaților au remis Luni delegației austriace condițiile de pace, care cuprind următoarele dispoziții:

Granițele: La nord frontiera cu Cehoslovacia nu se schimbă; se vor executa numai unele mici rectificări. La vest frontiera cu Bavaria, iar la est cu Ungaria rămâne cea veche. În sud frontiera cu Italia va fi cotitura Razei atingând teritoriul dintre riul Arn și Drava. De aci se trage pe linia Adigo Piave și Anama, iar apoi înclinându-se spre sud trece la nord de Del Gras Signora tăind trecătorile Brenner și Piza, cuprinzând adâncimea Sechahorn.

Frontiera cu regatul sârbo-croato-slavon spre est se va stabili mai târziu, iar spre est trece spre est dela Bleiburg strătând Drava la confluența lui cu Savina, iar de aci la nord de Drava, aparținând regatului sârbo-croat-slavon Marburg și Radkersburg, până la frontiera cu Ungaria. **Contractanții primesc ca frontierele Bulgariei, Greciei, Ungariei, Poloniei, României, Jugoslaviei și Cehoslovaciei să se stabilească mai târziu.** **Austria va recunoaște noile state înființate pe teritoriul ei.** Recunoaște neatârarea deplină a statului cehoslovac cuprinzând și teritoriile autonome la sud de Carpați.

Tragerea frontierei o va executa o comisie compusă din 7 membri, dintre cari 5 îi vor delega aliații, 1 Austria și 1 republica ceho-slovacă. **Statul ceho-slovac se obligă a respecta dreptul minorităților și libertatea în timpul de tranziție.** **Această îndatorire o va avea și Polonia și Ungaria.** Condițiile privitoare la statul sârbo-croato-slavon se vor stabili mai târziu.

Austria recunoaște independența tuturor teritoriilor Rusiei. Declară de nule contractul dela Brest-Litovsk și cele încheiate după această pace. Guvernul aliaților își rezervă dreptul să capete toate recompensiile ce rezultă pentru Rusia din încheierea păcii. Austria recunoaște dreptul la scut internațional a minorităților și asigură viața și averea întregii populații.

Austria renunță la toate drepturile și concesiunile cari le are în Europa, Asia, Africa, China, Siam și Marocco și asigură Franței deplină libertate de acțiune în Marocco și Angliei în Egipt.

Mari lupte lângă Petrograd.

Paris, 6. — Trupele rusești au nimicit lângă Radekov două regimente bolșevice. Finlandezii se găsesc la o distanță de 20 mile de Petrograd.

Stockholm, 6. Pe mare se aude dinspre Petrograd și Kronstadt o puternică canonadă. Refugiații din Petrograd spun că în rândurile bolșevicilor a izbucnit panica. Cei mai mulți conducători ai bolșevicilor au fugit din oraș, ducând sume mari de bani cu ei.

Londra, 5. Ziarele din Copenhaga scriu că ziarele ruse au început să pregătească opinia publică în vederea evacuării Petrogradului și Moscovei.

Tratatul de pace al Bulgariei.

Praga, 6. — „New-York Herald” anunță că conferința a început să se ocupe de tratatul de pace cu Bulgarii, care se crede va fi gata de îndată ce Germania și Austria vor semna tratatele respective.

Liga națiunilor în senatul american.

New York 6. În senatul american senatorul Reed, democrat, a atacat cu violență liga națiunilor.

Cererea comunicării textului integral al tratatului de pace a dat prilej adversarilor lui Wilson să aducă în discuția senatului chestiunea ligei națiunilor, minoritatea declarându-se contra ligei.

Trupele polone fac legătură cu trupele române.

Varsovia 6. — Marele cartier polon spune în comunicatul său de azi că trupele polone ocupând Galiția oștică au luat contact cu trupele române.

Odesa scăpată de bolșevici.

Paris. — Lui Times i se telegrafiază din Stockholm că generalul bolșevic Gregoriev, care ocupase Odesa și Sebastopolul a trecut cu întreagă armata în tabăra hatmanului ucrainean. Astfel în Odesa și Sebastopol a încetat stăpânirea bolșevică. Armata de sud a bolșevicilor e strâmtorită acum între armata lui Gregoriev care e în Crimeea și armata ucraineană condusă de generalul Zelor. Capitularia armatei bolșevice e iminentă.

Redactor responsabil: Dr. Sever Miclea.

Editor responsabil: Aurel Russu.

Inserate.

x La preotul PETRU PELLE din Minis com. Arad se află de vânzare ULTOI DE VIE cu rădăcină. (Nr. Pe 67)

Intreprindere Română

Prima societate română de import și export

S. ITTU & COMP. SIBIU

Se ocupă exclusiv cu importul și exportul internațional al materiilor brute semifabricate și fabricate. Legături comerciale internaționale. :: :: Corespondență în limbile română, franceză, italiană, germană, și maghiară. :: :: :: 141

IMPRUMUTUL NAȚIONAL 5% IN BONURI DE TEZAU DIN 1919

— EMIS PRIN CONSILIUL DIRIGENT, RESORTUL FINANTELOR, SIBIIU. —

PROSPECT.**In virtutea decretului-lege din 1919.****Consiliul Dirigent, resortul finanțelor emite bonuri de tezaur din 5% din 1919, garantate de Statul Român.**

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcționarilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Banatului și părților ungurene, unite cu regatul României.

Împrumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 5000 și 10 000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministrului de Finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor de Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cauțiuni la toate cassele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la aceleași casse drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depușe în gaj) la cassele publice (cassieriile instituțiilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea nominală în plata pământurilor parcelate, conform proiectate reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de șapte cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Proximul cupon poartă scadența de 1 Februarie 1920.

Statul Român va rambursa aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei, pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni speciale prin „Monitorul Oficial” cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la ramburse. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi, se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la ramburse, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor libera proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu Nr. 3380 din 15 Noemvrie 1918. Cunoștință de dispozițiunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

CONDIȚIUNILE DE SUBSCRIERE.

În baza prospectului de emisiune, subscrierea la împrumutul cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Iunie st. n. 1919 și ține până la 30 Iunie inclusive.

Subscrierea se va face: a) la băncile românești, b) la băncile săsești, c) la perceptorate, d) la direcțiunile financiare, e) la prefecturi și preturi, f) la alte instituțiuni și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiiu.

Prețul de subscriere este fixat la 98.75 coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sunt date de mai înainte, sau inclusive 1 Octomvrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu.

Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziare, are dreptul să închidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriitorului i se va elibera o chitanță, constatând subscrierea și efectuarea vărsământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plătirilor, la locurile de subscrițiune.**Bonurile de tezaur definitive împreună cu 7 cupoane de dobânzi semestrale se vor elibera cel mai târziu la Septemvrie st. n. 1919.**

CONSILIUL DIRIGENT, RESORTUL FINANTELOR.

ȘEFUL RESORTULUI: **Dr. AUREL VLAD** m. p.